

THE GAMES WE PLAY

10 september 2017 14:00

Love the Cheat (hate the spoilsport) (2017, 17'00)

Componist Brendan Faegre (USA/NLD, 1985)

Revolutionary Movements: (2016, 8'00)

Reel

Spindrift

Componist Christopher Fox (GBR 1955)

Degrees of Silence (2017, 15'00)

Componist Ethan Braun (USA 1987)

Genomineerd Gaudeamus Award 2017

Violent Push of an Unpredictable Strategy (2017, 10'00)

Componist Genevieve Murphy (GBR/NLD 1988)

Edge Ensemble

James Hewitt – barok viool

Christof May – basklarinet

Nora Mulder – piano

Vasilis Stefanopoulos – bas

Brendan Faegre – drum

Love the Cheat (hate the spoilsport)

In Dutch philosopher, Johan Huizinga's pioneering book on human play – Homo Ludens – he makes an offhanded remark that "it is curious to note how much more lenient society is to the cheat than to the spoil-sport." This brought to Faegre's mind the financial games played by Wall Street bankers, which led to the 2008 international financial crisis. They tried to cheat the system by finding loopholes and retaining plausible deniability about their motivations, and they went essentially unpunished. Compare this to the recent treatment of many whistleblowers, who object to the rules of a system and try to reform it, and are usually punished severely.

As a kind-of case-study of this situation, Love the Cheat (hate the spoilsport) uses audio excerpts from Goldman Sachs CEO, Lloyd Blankfein's testimony to the US congress, and HSBC whistleblower, Herve Falciani. Their words and stories blend with grooves and harmonies in the ensemble."

Homo Ludens, het baanbrekende boek over mens en spel van de Nederlandse filosoof Johan Huizinga bevat de terloopse opmerking dat het bijzonder is "hoe veel vergevingsgezinder de samenleving is naar de valsspeler dan naar de spelbreker." Dit deed Faegre denken aan de financiële spelletjes die gespeeld worden door Wall Street-bankiers en die in 2008 leidden tot een financiële crisis. De bankiers probeerden het systeem te slim af te zijn door mazen in het systeem te vinden en tegelijkertijd aannemelijk te houden dat hun bedoelingen niet verkeerd waren. Deze bankiers zijn vrijwel ongeschonden de crisis doorgekomen. Dit staat in sterk contrast met de recente behandeling van verschillende klokkenluiders die misstanden in een systeem aan de orde proberen te stellen en veranderen, maar hiervoor vaak zwaar gestraft worden.

Love the Cheat (hate the spoilsport) is een verkenning van een dergelijke situatie en maakt gebruik van audiofragmenten van de CEO van Goldman Sachs, de verklaring van Lloyd Blankfein voor het Amerikaanse congres en van de klokkenluider van HSBC, Herve Falciani. Hun woorden en verhalen vermengen zich met het spel en de harmonieën van het ensemble.

Revolutionary Movements: 'Reel' and 'Spindrift'

Er zijn vier Revolutionary Movements: Gyroscope, The Wheel of Fortune, Reel en Spindrift, waarvan het Edge Ensemble er twee zal spelen: Reel en Spindrift.

Voor Fox begon dit stuk in de zomer van 2015 met een droom: op blad opgetekende figuren leken zich verticaal te bewegen langs verschillende toonhoogtes; het deed danken aan een flipperkast. Deze ervaring komt in een uitgewerkte vorm terug in Reel. Ieder deel van dit stuk wordt gekenmerkt door een variabel element. In Spindrift wordt de timing bepaald door een serie aanhoudende acties - slijpen, gieten, scheuren etc. - die worden uitgebeeld door de slagwerker.

There are four Revolutionary Movements: Gyroscope, The Wheel of Fortune, Reel, and Spindrift, of which the Edge Ensemble will be playing two, Reel and Spindrift.

For Fox, the music began in the summer of 2015 with a dream: notated figures seemed to be

moving vertically past collections of pitches in a sort of pinball score; that idea has survived, although in a more worked-out form, in Reel. Each movement has some sort of variable element. In Spindrift timing is determined by a series of sustained actions - grinding, pouring, tearing, etc - performed by the percussionist.

Degrees of Silence

Toen hij gevraagd werd om een stuk te schrijven met ruimte voor improvisatie, vroeg Braun zich af hoe hij de muzikanten in een door hem ontworpen soundscape de ruimte kon geven om contact te maken en samen te improviseren. Het thema van het project - 'De spelletjes die we spelen' - vormde voor Braun de aanleiding om na te denken over het spel tussen improvisator en soundscape. Een van de vele 'spellen' in Degrees of Silence is de confrontatie van de improviserende musici met een ideaal klanklandschap. In de uitvoering van het stuk is het resultaat van die confrontatie te horen. In zekere zin doet het denken aan jazzmuzikanten die improviseren op een lied waarvan ze de melodie niet kunnen kennen, of aan een klavecimbelspeler die een basso continuo realiseert voor een niet-bestaande aria. Braun heeft gekozen voor een vrij beperkt aantal compositie-elementen: vijf musici en vijf speelmodi, zo'n 120 isoleerbare manieren waarop deze modi door de spelers gecoördineerd kunnen worden, en zo'n vijftien minuten om deze elementen te ordenen. De modi bestaan uit verschillende gradaties van stilte, die het publiek, verspreid over de vijf musici, in iedere opzet hoort - vandaar de titel. De stilte is daarmee het enige geluid waarvan de componist zeker wist dat deze zou klinken in een uitvoering. Hij heeft zodoende voornamelijk met stilte gecomponeerd, in de wetenschap dat de musici rondom deze stilte zouden improviseren.

When asked to write a piece that included improvisation, Braun's principal question was how to occupy improvisers in a soundscape he had designed, while still lending them the space to connect and improvise. The theme of the project - "The Games We Play," led Braun to think about what games are played between an improviser and a soundscape.

One of the many games comprising Degrees of Silence is the confrontation of improvisers against a certain ideal soundscape. In a performance of the piece one hears the result of that confrontation. In a way, it could be likened to jazz musicians improvising over a song the melody to which they cannot know, or like a baroque harpsichordist realizing a figured-bass to a non-existent aria. Braun opted for a fairly strict set of compositional elements: five players and five modes of playing, about one hundred-twenty isolatable organizations of playing these modes coordinated among the players, and approximately fifteen minutes for the musicians to arrange these elements. Varying degrees of silence constitute these modes. So, dispersed amongst the five players, the audience hears varying degrees of silence in each organization (hence the title). In fact, silence is the only sound the composer knew, for sure, would happen. Therefore, he primarily composed with silence, and it would be silence that the musicians would improvise around.

Violent Push of an Unpredictable Strategy

Murphy begon op achtjarige leeftijd met het spelen van doedelzak. Door haar docent werd haar al op jonge leeftijd verteld dat doedelzakspelers meededen aan oorlogen, en met hun spel hun leger muzikaal begeleidden en tegenstanders intimideerden. Dit is haar altijd bijgebleven en heeft de structuur van dit werk geïnspireerd. Stelt u zich voor: een doedelzakspeler die, in slow motion, de pijpen van de doedelzak grijpt en een stuk begint te spelen dat niet alleen zijn eigen makkers moet aanmoedigen, maar ook de tegenstander weg moet jagen. Denk tegelijkertijd aan het leger dat op zijn beurt deze dappere doedelzakspeler aangemoedigd heeft en de onzekere situatie waar iedere deelnemer aan de strijd in verkeert.

Dit stuk is voornamelijk gebaseerd op improvisatie, waarbij de doedelzak het ensemble aanmoedigt om zijn tonaliteit en uitdagende dynamiek te volgen. De groep heeft echter eigen strategieën die buiten het geluid van de doedelzak om werken en harmoniseren.

Murphy started to learn bagpipes from the age of eight and from this early age she was informed by her tutor that

bagpipers would go into battle, to play alongside their army and to intimidate the opposition.

The awareness of this has always stayed with her and has now become the inspiration behind the structure of this work. Imagine the bagpiper in slow motion, striking in the drones and

beginning to play a piece that encourages his army but tries to push away the opposition. At the same time think of the army who have encouraged this brave musician and that though everyone has their strategies, they are still in an unpredictable situation.

This piece is based primarily upon improvisation where the bagpipes encourage the ensemble to follow its tonalities and challenging dynamics. The group however, have their own strategies between them that work and harmonise outside of the bagpiper's sound.

Edge Ensemble

Het Edge Ensemble verkent de grenzen tussen genoteerde en geïmproviseerde muziek. Met vijf unieke musici uit verschillende muzikale werelden - hedendaags, vrije jazz, rock en oude muziek - verkent het ensemble het nieuwe sonische gebied waar deze tradities elkaar ontmoeten. De groep is gevestigd in Den Haag, maar ieder lid is afkomstig uit een ander land: de VS, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Griekenland en Nederland. Hoewel de stilistische achtergronden van de uitvoerders mijlenver uit elkaar lijken te liggen, zijn ze stuk voor stuk geworteld opvoeringstradities die voldoende overeenkomsten vertonen om fascinerende en onverwachte raakvlakken op te leveren. Het Edge Ensemble verkent en reflecteert op deze situatie met intensiteit, vrijheid en precisie.

Zie ook: www.edgeensemble.net

The Edge Ensemble challenges the boundaries between notated and improvised music.

Featuring five singular performers from diverse musical worlds — contemporary, free jazz, rock, early music — they explore the new sonic territory where these traditions meet. The group is

based in The Hague, The Netherlands, yet each member comes from a different country: USA, Germany, UK, Greece, and The Netherlands. Although the stylistic backgrounds of the performers may seem far apart, they are all rooted in performance traditions containing enough similarities to allow for fascinating and unexpected points of confluence. The Edge Ensemble reflects and explores this situation with intensity, freedom, and precision.
For more: www.edgeensemble.net

Vertaling: Laura Roling

Gaudeamus Award

Na afloop van het slotconcert van Gaudeamus Muziekweek 2017 wordt de Gaudeamus Award uitgereikt aan één van de vijf genomineerde componisten. Juryleden Mayke Nas, Christopher Trapani en Joe Cutler selecteerden uit 288 partituren afkomstig uit 36 verschillende landen vijf jonge muziekpioniers: Sky Macklay, Ethan Braun, Chaz Underriner, Aart Strootman en Ivan Vukosavljevic. Meerdere werken van hen zijn te horen tijdens Gaudeamus Muziekweek 2017, inclusief een nieuw geschreven opdrachtwerk voor ensemble-in-residence Kluster5. De Gaudeamus Award is een aanmoedigingsprijs voor jong talent en bestaat uit een bedrag van € 5000,- voor het creëren van een nieuwe compositie voor Gaudeamus Muziekweek 2018.

After the festival's final concert, the Gaudeamus Award 2017 will be presented to one of the five nominated composers. Jury members Mayke Nas, Christopher Trapani and Joe Cutler selected out of 288 scores from 36 different countries five young music pioneers: Sky Macklay, Ethan Braun, Chaz Underriner, Aart Strootman and Ivan Vukosavljevic. Several works by the nominees were performed during Gaudeamus Muziekweek 2017, including a new piece written for ensemble-in-residence Kluster5. The Gaudeamus Award is an incentive prize for young talent and a commission of € 5000,- to create a new piece for Gaudeamus Muziekweek 2018.

Gaudeamus Agenda

2 november 2017 - **Gaudeamus @ Le Guess Who?**

met Visible Cloaks, Sarah Davachi en Circuit (de band van Gaudeamus artist-in-residence Jerzy Bielski)

10 december 2017 - **GMW Sessies #17**

met try-outs van Miranda Driessen's Koerikoeloem en vibrafoon & electronics duo Plastiknova

21 december 2017

Konstantyn Napolov "**The Dutch Golden Collection**" in Kunstruimte KuuB met als speciale gast Gaudeamus musician-in-residence Maya Fridman